

Slovenski kat. shod v Chicagi.

(Nadaljevanje.)

Imamo pravo vero, zato čast in hvala Bogu; jo moramo ceniti, kot največji zaklad in prvi dar božji, katerega smo prejeli pri zakramentu sv. krsta; kajti brez nje nobeden ne pride do večne sreče. Zato pa mora biti naša vera živa, stanovitna, pa tudi goreča. Gojimo vse te tri lastnosti glede vere in dosegli bomo svoj cilj!

Pojdimo dalje in premišljamo vprašanje, ki se tiče naše Katoliške Jednote, to je naša slavna Kranjsko Slovenska Katoliška Jednota. Kaj je namen te velike organizacije. Prav tisti cilj ima pred seboj, kakor naša vera. Prva, to je naša vera nam pomaga duševno in telesno; druga pa, ako smemo reči pomaga telesno in duševno, ta je naša Jednota. Jednota ima svoja pravila in postave, katere moramo spoštovati kot dobri člani. Da smo dobri in praktični katoličani, to nam nalagajo njena pravila, če pa hočemo dobiti od nje materialno podporo, moramo se zopet pokoriti njenim postavam. Ni pa tudi narodnost v ozadju, za boderilo ji služi njeno lepo geslo: "Vse za vero, dom in narod!" (Navdušeno ploskanje med občinstvom.) Toda vse to dosežemo le z božjo pomočjo. Gospodova roka, ki je ustvarila svet in ga vodi previdno od pantiveka, vodi tudi našo Katoliško Jednoto previdno naprej k njenemu cilju, za katerega je ustanovljena. Zato opravičeno lahko trdimo, da Kranjsko Slovenska Katoliška Jednota je naša dvojna mati. S svojim katoliškim značajem nas vzgaja v verskem duhu in nas vodi k večni sreči, ki nas čaka onkraj groba. Zato naj živi ta naša dobra mati K. S. K. J. dokler bo živel slovenski rod! (Dolgotrajno živahno ploskanje.)

Mi sinovi Slave, smo razkropljeni med drugimi narodi tu v naši novi domovini, po vseh državah širom Unije, da brat ne zna za brata. Posledica vsega tega bi se bila davno izvršila taka, da bi bili že utonili v tem Babilonu, narodno, morda tudi versko in duševno, ako bi ne imeli Ameriški Slovenci te matere K. S. K. J., ki nas skupaj spodbuja k verski in narodni zavednosti. Ta mati, ki zasluži v polnem obsegu ime matere se nam kaže kot taka v vsakdanjih slučajih, v katerih pomaga zbranim pod njenim okriljem materialno. Koliko vdov in sirot je že našlo pri njej ljubeznivega zavetja. Ona vidi pomanjkanje v družini in takoj priskoči s svojo pomočjo, da s svojo gmotno podporo ol

NAROČNINA:	Za Zedinjene države za celo leto	\$4.00
"	Za Zedinjene države za pol leta	\$2.00
"	Za Chicago, Kanado in Evropo za celo leto	\$4.75
"	Za Chicago, Kanado in Evropo za pol leta	\$2.50
SUBSCRIPTION:	For United States per year	\$4.00
"	For United States per half year	\$2.00
"	For Chicago, Canada and Europe per year	\$4.75
"	For Chicago, Canada and Europe per half year	\$2.50

Dopisi važnega pomena, ki se jih hoče imeti priročne v gotovi številki, morajo biti doposlani na uredništvo pravočasno in morajo biti prejeti vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. Na dopise brez podpisa se ne ozira.

Kadar se preselite sporočite nam takoj vaš NOVI naslov in poleg tega tudi vaš STARI naslov. S tem prihranite nam mnogo dela.

Entered as second class matter October 11th 1910, at Post Office at Chicago, Ill., under the act of March 3rd 1879.

Umrl je...

O vsakem človeku na svetu se povesti dve gotovi stvari: "Rojen je bil..." in "Umrl je..."

To je naravna pot vsega mesa na svetu. Tej poti se ne upre nihče, ne denar, ne moč, ne vojska, nič!

Tako pridejo, gredo tudi vsi veliki možje in nasilniki sveta. Pridejo, nastopijo s strašno silo, koljejo svoje sovražnike kakor divje zveri, divjajo proti vsem, ki so jim na potu, delajo in počenjajo, kakor bi večno živeli. Niti krik nesrečnih njih žrtev, ki padajo pod njihovim nožem, jih ne vzdrami, da bi ne videli, da gredo sami isto pot. Toda predno se zavedo, se razve tudi o njih novica: UMRL JE...

Morda ni v zgodovini človeštva moža, ki bi imel tako strašno krvave roke, ki bi imel na svoji grešni duši toliko umorov, toliko nesrečnih žrtev, ki bi bil povzročil toliko človeškega gorja in bede, toliko klicev po božjem maščevanju, kakor ima ruski voditelj bolj-ševikov — Lenin.

V NEDELJO POPOLDNE.

TEDENSKI KOLEDAR.

4. po razgl. G. — Vihar na morju. Mat 2, 23.
 3. Nedelja — Blaž, škof in muč.
 4. Ponedeljek — Andrej Korzin škof in spoz.
 5. Torek — Agata, dev. in muč.
 6. Sreda — Tit, škof. Doroteja, dev. muč.
 7. Četrtek — Romuald, op. Richard, kr.
 8. Petek — Ivan Mat., spoz. Dionizij.
 9. Sobota — Ciril Aleks., škof.

KATOLIŠKA CERKEV JE KRISTUSOVA NEVESTA.

"Glej, v nebesih je moja priča in v višavah je tisti, ki me pozna!"
 (Job. 15. 20.)

Sv. Janez Krstnik imenuje Zveličarja ženina, sebe pa prijatelja tega ženina.

Kristus je prišel na svet v svate, hotel je zasnubiti nevesto. Praznoval je veselo pirovanje (svatovščino), zato ni hotel trpeti, da bi se postili njegovi učenci, ampak da bi se veselili, dokler je bil on — ženin med njimi. (Luk. 5, 34.)

Snubitev je važen korak za doraslega mladeniča. Dobro mora premisljati in skrbno izbirati; gre za celo življenje. Izbrati mora sam, zakaj on bo živel z nevesto, ne drugi.

Skrbno je izbiral in prebiral Kristus svoje učence; marsikoga, ki se mu je bil ponudil, Gospod ni maral. Celo noč je prebdel v molitvi na gori, da bi izbral drugo jutro 12 apostolov. Izbral jih je sam, zakaj jasno jim pove: "Niste vi mene izvolili, ampak jaz sem izvolil vas." (Jan. 15, 16.)

Pa zakaj nastopa Kristus kot ženin? Čemu mu bo nevesta?

Slišali smo prej, da je Kristus ustanovil božjo družino na svetu in da je zidal za njo posebno bivališče, katoliško Cerkev. — Da pa nam Bog še lepše pokaže razmerje Cerkev do Kristusa, da slika sveto pismo v podobi božje neveste. Ta slika izpopolnjuje čudovito prejšnje slike. V božji družini in v božji hiši mora gosposinjiti prava nevesta, prava žena, prava mati, da bo družina rastle. — Kristus gre za ustvaritev lastnega do-

ma, lastnega ognjišča. Gre mu za nevesto, ki ji bo izročil hišno gospodinjstvo, vse svoje zaklade in milosti. Gre mu za nevesto, ki ga bo razumela in ž njim sodelovala za isti veliki smoter: za rešitev neumrjajočih duš.

Ni tesnejše zveze od zveze med ženinom in nevesto, med možem in ženo, Le velika ljubezen je zmožna, ustvariti to tajinst

MATAJEV MATIJA

VESELA NOVELA.

Spisal

RADO MURNIK.

Gospa Beti je vzdihnila skrivoma in se nasmešnila kislolasko.

Matajev Matija pa je sedel k drugim za mizo in se nekaj časa začudeno oziral po sobi. Bleskovito pohištvo, živobarvna zagrinjala na visokih oknih in vratih, krasna stenska ura, sijajno veliko ogledalo, klavir, pisani krožniki ob stenah, porcelanasti pa bronasti kipci, žarice s cvetlicami, lične igrače in raznovrstni drobiž na omari, fina kredenca, električna luč z zarezimi nitmi — luč brez plamena: vse to mu je zbuvalo radovedno zanimanje. Kar čudno se mu je zdelo, da sedi nocoj sredi take sijajne krasote, ko je še davi hodil po borni, mračni koči.

"Ali vam ugaja pri nas?" ga je prijazno vprašal gospod Krajan.

"Prav prijetno se mi zdi tukaj," je odgovoril gost zadovoljno. "Zdaj pa malo pokramlajmo o starih časih! Ali še veš, ljuba sestra, kako sva včasih skupaj kradla krompir ali repo in kakšna sva bila potem tepena, he he? Ali še pomniš, da si mi večkrat pojedla poln lonec ajdovih žgancev, ko sem bil na pašniku, kaj, ljuba moja Špeluza?"

Gospa Beti je bila zopet v hudi zadregi. Neprijetno jo je tesnilo v grlo; izprva ni vedela, kaj bi storila.

"Reci mi Beti!" je nejevoljno velela bratu in si drgnila roke, kakor bi jo zeblo.

Gospod Krajan je kašljal sarkastično.

"No, pa bodi Beti!" je rekel Matija. "Pri nas doma smo ti rekli vsi le Špela ali Špeluza ali pa tudi Ošpeta!"

Gospa Beti je sedela kakor na žerjavici.

"Ne govori o tem!" je prosila brata s trpečim obrazom.

"Ne zamerite mi, gospod Anton, in tudi ti, ljuba sestra, ne bodi huda, če zinem katero tako, ki se bo vama morda zdela narobe!" se je opravičeval Matajev Matija. "Pri nas v hribih imamo svoje šege in navade in svojo govorico."

"Kaj pa, le po domače, Matija, le kar po domače!" ga je hbralil trgovec. "Prizanašati moramo drug drugemu, gostoljubnost pa nam celo narekuje, da se ne oziramo na take in enake malenkosti. Prav povsede ste mi, ljubi Matija, ker